

БОРБА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет
на депутатите на трудещите се и Окръжния комитет
на Отечествения фронт — Търново

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 46 (568)

Търново, събота 16 април 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

ПРЕД БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА ПЪРВИ МАЙ

КЪМ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА!

Миньорите пред първи май

В борбата за непрестанно увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на въглицата, работническия колектив при мини „Лев“ в с. Плачковци, Дряновско в чест на Първи май застана за първото тримесечие на първо място сред миньорите в страната. Той удържа с чест миньорската си дума, дадена в отговор на призива на 25-те. Планът за въглицата е изпълнен 125,4 на сто, производителността на труда е увеличена с 8,6 на сто, направени са икономии от фонда работна заплата 40, 88 лева, само за два месеца себестойността е снижена с 294 хиляди лева.

На челно място в първомайското съревнование е колективът при рудник „Мазалат“. Тук бригадите на Георги Вълков, Продан Стефанов, Колю Иванов и др. достигнаха 163 на сто изпълнение

на трудовите си норми. Техния пример следва бригадата на Трифон Рачев при рудник „Извор“. По геолого-проучвателните работи при рудник „Грамадлива“ бригадата на Христо Трифонов премина стотици метри под земята през твърдите мергелови и кварцови скали и с успех бързо и смело напредва към нови въглищни пластове. Тя завоюва званието „Бригада първенец“.

Забележителна е и работата на др. Насуф Ибраимов и Ахмед Абдулов при рудник „Лев“. Те имат най-високо изпълнение на трудовите си норми от общите подземни работници.

В чест на Първи май социалистическото съревнование взема все по-големи размери. Миньорите се борят за запазване на първенството и през второто тримесечие.

Хр. Чернов, дописник

УСПЕХИ НА ШОФЬОРИТЕ ОТ УАТ ЕЛЕНА

Въпреки калния терен по трудните горски обекти, колективът на УАТ — клон Елена преизпълни плана си за първото тримесечие. Шофьорите икономисаха 10,995 литри гориво.

Добри постижения завоюваха през тримесечието първа и втора бригади, които стигнаха до 134 на сто изпълнение на плановите си. В челните редици се наредиха шофьорите Янко Рашев, Сава Чипланов, Йордан Паргавелов, Георги Господинов и други.

Разширява се пътническият транспорт. Получени са 3 нови автобуса.

Трудовият колектив работи за достойно посрещане на бойния празник на труда — Първи май.

Ст. Цонев
наш окол. дописник

Расте трудовият ентузиазъм

Колкото повече приближава бойния празник на трудещите се — Първи май, толкова повече нараства трудовият ентузиазъм сред работниците от ф-ка „Евтим Апостолов“ — Габрово. Разгърнатото се съревнование за изпълнение на обещанията по призива на 25-те взема още по-големи размери.

Сега като че ли по-бързо от всякога летят соваките. Между от-

делите, смените, бригадите и отделни производственици се води борба за спечелване на преходното червено знаме.

На челно място в предмайското съревнование стои колективът на апетурния отдел, следван от тъкачния. Героят на социалистическия труд др. Тодор Митев изпълни петата си петилетка. В близки дни др. Недялка Георгиева ще из-

пълни своята трета петилетка. Техния високотемпичен пример следват много други работници.

С чест се изпълнява и обещанието по призива на 25-те. Преизпълнен е производственият план за първото тримесечие. От фонда работна заплата са икономисани 81,719 лв. а от снижението себестойността 59 хиляди. Планът за качеството е изпълнен 98,14 на сто при предвидено 97,46.

Успехите вдъхновяват целия колектив. Всички работници се стремят да дават повече продукция, по-добро качество и по-големи икономии за народното стопанство.

Миньо Колев Рачев, дописник

В БОРБА СЪС СЛАБОСТИТЕ

Присъединявайки се към призива на 25-те челни предприятия, много бригади и работници от ДСП „Водострой“ в Павликени си обяха съревнование по различни показатели. Сега думите се потвърждават с дела.

Електроженният Борис Г. Христов и оксигенистът Ст. Чолаков през месец март работиха по почива на Ворошин, даваха само качествена продукция, изпълняваха нормите си 160,81 на сто и получиха наднормено възнаграждение по 441 лева.

Не остана назад и монтьорът Велизар Стоянов. Той изпълняваше нормите си 154 на сто и за наднормено производство през месец март получи 332 лева.

Добри успехи имат бригадите на Кирил Недев, Серафим Великов, Никола Марчев и други.

Целият колектив работи с желание, за да изкорени в чест на своя бонус празник все още съществуващите слабости.

Ив. Г. Вачев

ИЗБИРАТ ДЕЛЕГАТИ ЗА НАЦИОНАЛНИЯ КОНГРЕС НА МИРА

В Търново

В салона на градския народен съвет на депутатите на трудещите се в Търново на 13 т. м. се състоя градската конференция на борците за мир. Присъстваха около 300 души делегати на комитетите за защита на мира от града.

Откриването бе предшествувано с подходяща програма, изпълнена от агитка на Смесената гимназия.

Доклад за значението на борбата за забрана на атомното оръжие за масово изстребление направи председателят на ГК за защита на мира др. Стефан Гечев.

Всички сили в предмайските дни за работа в полето!

ОБРЪЩЕНИЕ

на участниците в срещата на първенците памукопроизводители от Търновска околия към всички памукопроизводители в околията

Другари памукопроизводители, Постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия „За по-нататъшната борба за високи добиви в селското стопанство“, докладът на другаря Вълко Червенков и решението на Четвъртата национална конференция на ТКЗС ни поставят като първостепенна стопанско-политическа задача борбата за бърз подем на селското стопанство.

Важно място в тази борба заема памукопроизводството. Ние, участниците в срещата, организирана на 10 април т. г. в Ресен от ОНСДТ — Търново и редакцията на в-к „Борба“, обменихме своя опит и обсъдихме практическите мероприятия за получаване на още по-високи добиви в сравнение с миналата година.

Вдъхновени от всекидневните грижи на Партията и Правителството, съзнавайки своя дълг пред Родината за снабдяване пазара с продоволствени стоки и промишлеността със суровини, решени да спечелим съревнованието със Свищовска околия, ние ви зове

борба за най-пълно използване плодородието на почвата и наличната механизация за получаване високи добиви памук от всеки декар.

Ние сме убедени, че от нас, от нашата настойчивост и знание правилно да използваме всички възможности зависи 1955 година да бъде година на още по-високи добиви.

За да изпълним договора си със Свищовска околия и осигурим изпълнение на средния планов добив най-малко 130 на сто при 50 на сто отбрано и първо качество е необходимо:

да заседем памука изцяло върху добре подготвени площи, на които е извършена есенна дълбока оран и качествена предсеитбена подготовка — брануване, култивирание и наторяване с минерални торове;

да заседем в най-благоприятните скъсени срокове на високо агротехническо равнище с обеззаразени и слънчево нагряни семена, като приложим според възможностите за окопаване тесноредова сеитба; да се грижим за правилното развитие на посевите, като ги поддържаме чисти от плевели, навреме подхранваме, поливаме и водим борба с всички появили се вредители;

да направляваме развитието на растенията чрез кършене; да проведем беритбата в скъсени срокове, като най-широко внедряваме скоростното бране с две ръце.

Другари механизатори, Важен дял в борбата за високи добиви се пада на вас. Само широкото използване на машините ще ни даде възможност да заседем качествено и навреме, да извършим необходимите междуредови обработки.

Другари агрономи, Оказването от вас близка и ежедневна помощ ще бъде решаваща в борбата за високи добиви.

Другари памукопроизводители, Борбата за увеличение на добивите от памука е борба за създаване на изобилие от предмети за широко потребление, борба за увеличение на нашите собствени доходи и благосъстояние, борба за по-нататъшното засилване икономическата мощ на Родината.

Да разгърнем широко социалистическо съревнование между кооперативните стопанства, бригадите, звената и отделните кооператори и частни стопани за получаване на високи добиви памук, за спечелване съревнованието със Свищовска, Павликенска и Г. Оряховска околии, за успешно решаване на задачите поставени от Партията и Правителството.

10 април 1955 година

От участниците в срещата на първенците в памукопроизводството в Търновска околия

На снимката: Част от участниците в срещата с памуководците от Търновска околия в с. Ресен, Търновско

Снимка: П. Тарасенков

За достойна среща на Първи май

В чест на бойния празник на труда — Първи май кооператорите и кооператорките от ТКЗС „Вълко Червенков“ в с. Агатово, Севлиево повишиха трудовата си активност. Обхванати от благородно социалистическо съревнование бригадите работят упорито за засяване и на последните декари средноранни култури. Системни грижи полагат те и за есенниците. До сега

са подхранени с изкуствен тор 3,228 декара пшеница и 678 декара ечемик. От плевели са почистени 515 декара пшеница. Върху 2,440 декара пшеница и 235 декара ечемик е извършено брануване.

Със задружни усилия кооператори и механизатори подготвят кооперативните блокове за сеитбата на царевича. С машини на МТС са изорани 758 декара и са култивирани 690 декара. Извозен е 1,704 тона оборски тор.

Наред с това кооператорите не изоставят и задачите по овощарството и осигуряването на повече фураж за добитъка. Овощарите просветлиха короните на 800 дръвчета и варосаха 3,700. Само за един ден бяха почистени 770 декара ливади.

Теодан Генов

Виньо Колев

В Павликени

Над 160 делегати и делегатки, изпратени от ТКЗС, предприятия и учреждения присъстваха на околняската конференция за защита на мира в гр. Павликени, състояла се на 12 април.

Др. Стефан Енчев докладва за участието на трудещите се от Павликенска околия в кампанията за забрана на атомното оръжие.

Един след друг се изказаха много делегати и пострадали от войните. Те заклеймиха чудовищните планове на империалистите да разпалят нова световна война. Изражиха своята готовност и твърда рошиност да бранят делото на мира.

Д. Куцаров

Последователният борец против фашизма, 65 годишният Самуил Неделчев каза: „Ние сме свободни хора в нашата социалистическа Родина. Правото си да бъдем свободни извоювахме в кървава война срещу фашизма. Сега наше върховно задължение е да браним мирните си завоевания“.

Конференцията избра нов околийски комитет за защита на мира и 7 делегати за Националния конгрес на мира.

Д. Колев

наш окол. дописник

НОВИ 300 ДЕКАРА ЛОЗИ

Всяка година лозовите насаждения в ТКЗС в с. Михалци, Павликенско се увеличават.

Тази година стопанството засади нови 300 декара лози. Площта бе отрано риголвана, култивирана и изравнена. Засаждането започна навреме. Редовете са разчертани така, че да може площта да се обработва машинно. Засаждането е на приклучване.

В чест на Първи май новите 300 декара лози са победа на социалистическото ни лозарство.

Н. Мирчев

ЗАСАДИХА 160 ДЕКАРА ОВОЩИ ГРАДИНИ

Преценивайки големата нужда от подобряването и увеличаването на овощарството, стопаните в селата Белица и Глутници, Дряновско засадиха блоково 160 декара сливови дръвчета. Добър пример при засаждането дадоха членовете на Партията и дружбата. Особено се проявиха стопаните от с. Белица, които засадиха в блока и 3 декара обществено място със смесени овощни дръвчета.

Койчо Ив. Недялков

ОБЛАГОРОДЯВАТ ЛОЗИ

Всяка година стопанството в с. Стамболово, Павликенско облагородява и отглежда десертни и винени лози. През миналата година то получи 200,000 лв. парични приходи от лозите, което даде възможност стойността на трудодея да се увеличи с 1,5 лв.

Тази година кооперативът е запланирал да облагороди 300,000 лози. Бригадата на Йордан Личев Цонев за три дни облагороди 41,200 лози. Отличава се кооператорите Еню Илиев, Елена Любомирова и други. Само за три дни кооператорите изпълниха плана си за облагородяване на лозите 30 на сто.

Стоян П. Шишков, дописник

ШИРОКО ДА ВНЕДРЯВАМЕ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

С приближаването на международния празник на труда — Първи май социалистическото съревнование за изпълнение на дадените обещания по призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг все повече се разгаря.

Да се повиши производителността на труда, да се снижи себестойността на продукцията, да се подобри материалното и културното положение на трудещите се — да се изпълнят решенията на Шестия конгрес на БКП и се осигури разцветът на нашата Родина не са достатъчни единичните, макар рекордни успехи на отделните челници, необходимо е нарастване на майсторството на всички работници.

Ето защо, една от най-важните задачи на партийните, профсъюзните, младежките организации и на стопанските ръководители на предприятията е да разясняват и разпространяват опита на първенците чрез школите за високопроизводителен труд, конференциите на първенците, производствени съвещания, срещите за обмяна на опит и т. н.

Фабрика „Васил Коларов“ в Габрово през 1953 година бе изоставано предприятие. Но през миналата година, не само се нареди, но се и укрепи в челните редове на предприятията първенци.

Това не стана без усилия. Административно-техническият персонал, профсъюзните, партийните и младежките ръководители на фабриката спиха да организират съревнованието така, че в него бяха обхванати всички работници. Най-главното, което спомогна за изпълнение на благодарните производствени задачи и доведе до трайни успехи бе разпространението на многомашиното движение и внедряването на прогресивните почини на светските и българските първенци. За повишаване на производителността на труда бяха проведени курсове за квалификация и школи за високопроизводителен труд, през които преминаха половината от работниците. Благодарение на това, те повишиха изпълнението на трудовите си норми с 15 на сто и средната им работна заплата нарасна с 5 до 8 лева на ден.

За усвояване на челния опит през миналата година бяха организирани две конференции на първенците. Интересът към многомашиното обслужване нарасна и сега 97 на сто от работниците са многомашинници. Това помогна ф-ка „Васил Коларов“ да изпълни производствения си тримесечен план за тази година с 15 дни предсрочно.

Особено резултатни за запознаване на масата работници с опита на челниците се оказаха проведените срещи за обмяна на опит във ф-ка „Успех“ — Габрово — Ангел Къчев — Трявна и други. Производствени съвещания в това отношение също могат да играят голяма роля, това безспорно се доказва от колективна ф-ка „Евтим Апостолов“ в Габрово.

Но не навсякъде работата е добра. Например, в Държавен машинен завод „Червена звезда“ — Дебелец, Търновско отделни работници отдавна

усвоиха метода на Колесов за скоростно рязане на металите и постигнаха значителни успехи. Опитът им обаче не бе разпространен сред останалите. Подобно е положението и в Държавен машинен завод — Габрово, във ф-ка „Сърп и чук“ — Габрово и други. Затова тези колективи не осигуриха изпълнение на дадените обещания по призива на 10-те столични предприятия през миналата година и неритмично изпълняват плановите си.

Работата за по-нататъшното подобряване квалификацията на работниците и усвояване опита на първенците разкрива големи възможности за увеличаване производителността на труда. В това отношение се прави не малко, но не от всички. Работата по квалификацията на работниците е предостанена само на кадрове. Профкомитетите недостатъчно анализират слабостите по провежданите мероприятия в това отношение и недостатъчно подпомагат стопанските ръководства в провеждането на курсовете за квалификация и школи за високопроизводителен труд, на които става най-масово усвояване опита на първенците. По някои причини през миналата година се провалиха школите във ф-ка „Балкан“ — Габрово, гара Горна Оряховица и другде.

В много предприятия има стремж да се внедряват всички прогресивни методи, без да се съобразяват със специфичността на производството и основания почин, който може да се получи и от който биха се получили добри резултати. В ДВЗ „А. Жданов“ — Дряново се прилага починът на Левченко и Муханов, обаче характерът на производството за сега не позволява да се въведе отчетност във всички производствени операции и в действителност се говори за приложението му, без да могат да се отчетат истинските резултати.

Проверките показват, че след решението на IX-я пленум, ОКПС неправилно разбират решенията по приложението на прогресивните почини и не осигуряват ръководство над профкомитетите за тяхното внедряване. Деветият пленум на ЦС на Профсъюзите осъди вредната практика да се води съревнование по почините, а насочи вниманието за внедряване на такива, които решително ще повлияят за увеличаване производителността на труда.

Необходимо е партийните, младежките, профсъюзните организации отново да обсъдят основните почини, добре да ги разяснят сред работниците и започнат системна работа за тяхното приложението.

Малкото дни, които ни делят от 1 май — Великия празник на международната работническа солидарност, трябва да се използват за организиране още по-мощно предмайско социалистическо съревнование, за постигане на нови, забележителни трудови успехи, с които работническата класа ще манифестира своята готовност за изграждане щастливия строй на социализма и за защита великото дело на мира и дружбата между народите.

По примера на Търновска околия за високи добиви памук!

За отглеждането на памуковата култура и борбата за високи добиви

(Изклада на др. Янка Пелтекова, специалист по памук при ОНСДТ — Търново)

Главната задача, която се поставя в директивата на Шестия конгрес на БКП по втория петгодишен план е в близките години рязко да се подобри материалното и културното положение на трудеците се. За да бъде с успех разрешена тази задача, необходимо е преди всичко да се осигури непрекъснат подем на нашето селско стопанство, което снабдява пазара с продоволствени стоки и промишлеността със суровини.

В борбата за по-нататъшния подем на селското стопанство важно място заема памукопроизводството.

В Търновската околия памукът е сравнително нова култура, но налице са благоприятните почвени и климатични условия за неговото развитие. През последните години в околията ни нараства както посевната площ, така и средният добив от декар.

С оглед все по-широкото популяризиране на челияния опит и внедряването на висока агротехника при отглеждането на памука през миналата година, в началото на месец април по инициатива на редакционния вестник „Борба“ и под ръководството на окръжния комитет на БКП е проведена среща с първенците — памуковъдци, кооператори, механизатори и специалисти от Търновска, Павликенска и Г. Орхановска околии. Участващите в съвещанието, след като обменяха опит излязоха с призив — обръщение към памукопроизводителите от Търновски окръг за получаване на високи добиви памук.

В призива — обръщение бе включена и нашата околия, която ни дадохме дума да получим през 1954 година 30 на сто повече памук отколкото през 1953 година. Благоприятно на разгледаната партийно-политическа и организационна работа, на проведените районни съвещания и блокови конференции за разглеждане на партийните и правителствени документи във връзка с памукопроизводството и за изучаване опита на първенците, както и на все по-широкото внедряване на новото агротехническо на памука, това обръщение изпълнихме с чест. В сравнение с 1953 година план за памука изпълнихме на 130 на сто, а 152 на сто. При това 53 на сто от продукцията миналата година бе първокачествена. За тези успехи околията ни бе обявена за републикански първенец в памукопроизводството и получи почетното червено знаме на Министерския съвет.

Това знаме е наша гордост, но към него сега са обвързани и протегатите ръцете на всички околии: Свищовска, Павликенска, Чирпанска, Плевенска и други.

За да запазим знамето и завоеваното първенство, за да осигурим най-много и висококачествен памук от всеки декар ние трябва внимателно да разгледаме нашия опит, да оценим правилно положителното в него и обективно да отчетем нашите слабости, да набележим сигурни и направили мероприятия за получаване на високи добиви и през 1955 година.

Основно мероприятие, което осигури богат урожай бе дълбоката есенна оран. За 1954 година 90 на сто от площите на ТКЗС бяха изорани дълбоко от есента на предната година, а на останалата площ бе извършена зима оран. За тази година, убедени вече във преимуществата на есенната дълбока оран и за да изпълним договора за съревнованието със Свищовска околия, ние трябва да разложим изцяло всички памук само върху добре подготвени и изорани от есента площи.

За да се осигурят високи добиви от памука грижите по тази култура трябва да бъдат непрестанни — „мъртав“ сезон за нея няма.

Миналата година стопанствата от П. Тръмбешки район още през зимата подбраха сорт 915 за семенните си участъци, а тази година ТКЗС „Първи май“ и „В. Коларов“ в с. Обединение, Иванча, Климентово, Раданово и Каранци осигуриха сортови семена за всичките си площи.

До сеитбата, в зависимост от валежите и от развитието на плевелите, миналата година определените за памук площи бяха култивирани по един — два пъти. Тази пролет, тъй като през есента и през зимата паднаха големи валежи, почвата е пребита и на места силно заплевена, налага се първото култивиране сега да бъде дълбоко 12—15 см., а на много заплевените площи да се извърши култивиране на кръст.

По причина на това, че през миналата есен не можахме да натормим всички площи

и в по-малки количества, но с оглед за следващите години да се доставят качествени посевни материали за всичките площи.

Смятам, че съвещанието трябва да обърне сериозно внимание на работата на МТС. Трябва да каже, че 50 на сто от успешите зависят от работата на МТС. Ние сме доволни от работата на станицата и на механизаторите през 1954 година. Додоха ни прави и хубави редове, извърши се своевременно оковане на памука, помогнаха ни и при набраздяването на памуковите площи, което даде много добри резултати. Но трябва да се помисли, дали няма възможности, дискоте на редосеялките да се нагодат за наторяване на дълбочина до 10 см.

Начините работни път, ще трябва да ни оказват по-голяма помощ в борбата срещу теления червей, който през миналата година ни направи големи поразии.

Много голям дял за получаването на високи добиви има активността на кооператорите. У нас имаме сигурен метод на работа — съревнованието. Този метод ни е оказвал голяма помощ. Партийното бюро предложи на управителния съвет да се дадат награди на кооператорите-първенци по памукобрането. Ние дадохме бонус на една кооператорка. Тази година мислим да дадем наградената на тази кооператорка, която набере най-много памук. Това е от особено значение за нас, тъй като страдаме от оксидация на работна ръка, особено по време на брането на памука.

Като виждаме, че памуковата култура е една от най-доходните култури, през настоящата година ние извършихме следните подготвителни работи за засяването на памука: бранувахме, култивирахме и натормихме с по 15 кг гранулиран суперфосфат на декар площи за памук; запалили се с още по 15 кг гранулиран суперфосфат на декар.

Решили сме тази година да осигурим по 200 кг памук среден добив от цялата площ.

Смятам, че настоящето съвещание във връзка с памукопроизводството ще допринесе за подобряване на работата и увеличаване на добивите от памука през н. г. Миналата година тук се проведе окръжно съвещание за обмяна на опит на първенците памуковъдци в нашия окръг. Този опит се пренесе в реална кооперативна стопанства, в резултат на което нашата околия през миналата година се нареди на първо място в страната по добиви от памук. По-специално за нашето кооперативно стопанство трябва да кажем, че ние се научихме твърде много от проведеното съвещание. Научено от него приложихме на практика. Стопанството ни застана на едно от първите места в страната по добиви на памук от декар.

За да имаме ти успехи, ние приложихме реална агротехнически мероприятия.

Проведахме дълбока есенна оран от 23 до 28 и от 28 до 30 см. Два пъти натормихме почвата; пет пъти окопахме памука и един път поливахме. Първото торене направихме преди второто оковане на дълбочина 5—6 см.

Но допуснахме и редица пропуски. Посевът остана рядък, поради това, че третираните семена излязоха лоши. Причините за това не ни са известни — дали семената бяха изгорели от сярната киселина, или се превлякнало по време на стимулирането, или пък сеялката при засяването е смачкала, унищожила доста семена, това не можахме да разберем.

От друга страна теленият червей нападнал посева. Всичко това допринесе да имаме не повече от 5—6 хиляди растения на декар, а от там и до намаляване на добивите.

Аз искам специалистите да се изкажат какво влияние ще окаже върху добива, ако с оглед получаването на повече растения в декар ние намалим между редовото разстояние от 70 см на 60 см.

Ние засяхме със семенна заводска смес, но трябва да се помисли и се вземат мерки за осигуряване на качествени семена.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

За достигането на тези добиви, след като поживахме по-миналата година, незабавно направихме подмятане на площите с люляци. През м. септември направихме дълбока оран. През пролетта култивирахме три пъти площите и на 20 април ги натормихме с по 500 кг оборски тор, 40 кг дървесна пепел и по 16 — 18 кг суперфосфат на декар. От 24 до 28 април засяхме памука. След поникването и очертаването на редовете извършихме първото оковане.

Разредането проведохме като самостоятелно мероприятие на два пъти. Първия път поредихме на 5 — 6 см, когато се повиха 1 — 2 истински листа на растенията, а второто окончателно разредане направихме при появата на 3 — 4-ти лист, като оставихме растенията на 16—18 см едно от друго. След третото копане натормихме памука с 8 кг амониева селитра и по 16 кг суперфосфат на декар.

Първата поливка, поради падналите тогава дъждове не можахме да довършим. На 25 юни започнахме второ поливане, като заседем сорт 2362.

На снимката: Участниците в срещата на първенците — памуковъдци от Търновска околия и представители на ДЗС, проведена на 10 април т. г. Снимка: П. Тарасенков

В СРЕЩА В РЕСЕН

По инициативата на Околийския народен съвет на депутати от Търновската околия се — Търново и на редакционния вестник „Борба“ — бе проведена среща с група първенци памуковъдци и механизатори от Търновска околия и специалисти по памукопроизводството за обмяна на опит в борбата за повече бяло злато за Родината.

В срещата участваха и представители от ДЗС в Северна България, които отглеждат памук, дошли да обменят опит с ДЗС Ресен — национален първенец.

Участващите в съвещанието изслушаха доклад: „За работата на памукопроизводителите от Търновска околия“ от другарката Янка Пелтекова, специалист по памук при ОНСДТ — Търново и „За опита на Държавното земеделско стопанство в с. Ресен по производството на памук“ от др. Божисков, гл. агроном на стопанството.

В другарска задружна атмосфера бригадирите Борис Николов от с. Дичин, Стефан Асенов от с. Водолей, Вълчо Цветков от с. Русаля, председателите на ТКЗС в селата Дичин и Ресен, другарите Андрей

Димитров и Хараламби Горанов, др. Николай Цонев — главен агроном при ДЗС Силистра и други, разказаха как са воювали механизаторите, работниците и кооператорите през миналата година, за да произведат повече памук и предадат повече суровина за родната индустрия. Разказаха и какво са направили до сега за получаване на още повече памук през настоящата година.

Директорът на комплексната опитна станция в с. Градище, Павликенско др. Цоню Атанасов Цонев даде ценни препоръки по отглеждането на памуковата култура. Представител на Министерството на земеделието др. Панайот Антонов препоръча опитът на първенците памуковъдци да се популяризира и внедри на широк сред работниците и кооператорите в заетата и бригадите при ДЗС и ТКЗС.

Участващите в съвещанието от Търновска околия пишеха обръщение към всички памукопроизводители в околията.

Част от изказванията на участващите в срещата поместяваме в този брой.

Другари, памуковата култура е нова за Северна България, но същевременно тя се очертава и като една от основните технически култури, от които кооператорите черпят големи доходи. В нашето кооперативно стопанство масовото засяване на памуковата култура започна от скоро. По-рано частните стопани сеяха памука на най-неподходящите места. Памукът започна да се сее на всички площи, които са били подготвени от 1953 година насетне.

През 1954 година засяхме 1,150 декара, които са значителен процент от общата ни земя — 9,500 дка. Не можахме да не обърнем сериозно внимание на тази култура. Ако памукът дадеше по-високи добиви, това чувствително щеше да повиши доходите на кооператорите. Затова ние отделени подхождаме площ за засяването на памука — на южно място с богата почва. От осеяването на стопанството до сега не сме внасяли на друга култура толкова тор, колкото на памука.

Но грижите не отидоха напразно. През 1953 година ние получихме от 1,150 декара по 137 кг памук от декар и се наредахме на трето място в страната, а през 1954 година набрахме 181 кг памук средно от декар и застанахме на първо място в страната по добиви от памуковата култура.

Едно от условията за увеличаване добивите от памука е материалната заинтересованост на кооператорите. По-рано памукът се заплащаше по качество и категории, като не се имаше предвид надлъжното производство, за по-високи добиви не се даваше възнаграждение. Сега вече е друго — за надлъжното производство се дават не малки поощрения. Надлъжното производство се заплаща доста добре и ние вземаме не по 3 лв. за 1 килограм памук, а по 5 и 6 лв., защото предаваме качествени памук на Родина. През 1953 г. 35 на сто от предадения памук от нас беше първо качество, през 1954 г. предадохме 95 тона първо качество, 40—50 тона второ, а третото само 12 тона.

През миналата година 33 на сто от паричните доходи са само от памук. През 1954 г. само за надлъжното производство от памука нашите кооператори получиха над 150,000 лева, с което и възнаграждението на труделния нарасна значително.

Освен това някои кооператори взеха по 30—35 трудоводни като допълнително възнаграждение. Всички си правят сметката, че ако през настоящата година получат

което извършихме до 4 август. Някои звена захвърнаха с поливането и получиха по-малки резултати, тъй като памукът не им се доразпука.

Кършенето проведохме на два пъти. Първото беше частично, а второто масово.

От 3 декара, засети със сорт 2362, получихме по 267 килограм от декар. Семената от този сорт получихме след поникването на другия памук. Имашме твърде добри площи, но въпреки това го засяхме, като поставихме и малко тор. Почвата не беше подготвена добре. Семената не можахме да изникнат навреме. Наляжи се да го поливаме. След изникването им обаче посевът започна да расте така бързо, че се наложиха да го кършим три пъти. Въпреки това този памук не можа да се разпука напълно. Едва 40 на сто от кутиите се разпукаха и обряхме. Памукът от кутиите от този сорт тежеше от 6 — 8 г, влякото беше по-дълго и по-лясково от това на обикновенния памук и ние го нарекохме „капак-памук“.

За тази година, бригадата ни даде обещание да получим от 100 декара по 280 кг, а от общата площ по 230 кг добив, като заседем сорт 2362.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

За достигането на тези добиви, след като поживахме по-миналата година, незабавно направихме подмятане на площите с люляци. През м. септември направихме дълбока оран. През пролетта култивирахме три пъти площите и на 20 април ги натормихме с по 500 кг оборски тор, 40 кг дървесна пепел и по 16 — 18 кг суперфосфат на декар. От 24 до 28 април засяхме памука. След поникването и очертаването на редовете извършихме първото оковане.

Разредането проведохме като самостоятелно мероприятие на два пъти. Първия път поредихме на 5 — 6 см, когато се повиха 1 — 2 истински листа на растенията, а второто окончателно разредане направихме при появата на 3 — 4-ти лист, като оставихме растенията на 16—18 см едно от друго. След третото копане натормихме памука с 8 кг амониева селитра и по 16 кг суперфосфат на декар.

Първата поливка, поради падналите тогава дъждове не можахме да довършим. На 25 юни започнахме второ поливане, като заседем сорт 2362.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

За достигането на тези добиви, след като поживахме по-миналата година, незабавно направихме подмятане на площите с люляци. През м. септември направихме дълбока оран. През пролетта култивирахме три пъти площите и на 20 април ги натормихме с по 500 кг оборски тор, 40 кг дървесна пепел и по 16 — 18 кг суперфосфат на декар. От 24 до 28 април засяхме памука. След поникването и очертаването на редовете извършихме първото оковане.

Разредането проведохме като самостоятелно мероприятие на два пъти. Първия път поредихме на 5 — 6 см, когато се повиха 1 — 2 истински листа на растенията, а второто окончателно разредане направихме при появата на 3 — 4-ти лист, като оставихме растенията на 16—18 см едно от друго. След третото копане натормихме памука с 8 кг амониева селитра и по 16 кг суперфосфат на декар.

Първата поливка, поради падналите тогава дъждове не можахме да довършим. На 25 юни започнахме второ поливане, като заседем сорт 2362.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

За достигането на тези добиви, след като поживахме по-миналата година, незабавно направихме подмятане на площите с люляци. През м. септември направихме дълбока оран. През пролетта култивирахме три пъти площите и на 20 април ги натормихме с по 500 кг оборски тор, 40 кг дървесна пепел и по 16 — 18 кг суперфосфат на декар. От 24 до 28 април засяхме памука. След поникването и очертаването на редовете извършихме първото оковане.

Разредането проведохме като самостоятелно мероприятие на два пъти. Първия път поредихме на 5 — 6 см, когато се повиха 1 — 2 истински листа на растенията, а второто окончателно разредане направихме при появата на 3 — 4-ти лист, като оставихме растенията на 16—18 см едно от друго. След третото копане натормихме памука с 8 кг амониева селитра и по 16 кг суперфосфат на декар.

Първата поливка, поради падналите тогава дъждове не можахме да довършим. На 25 юни започнахме второ поливане, като заседем сорт 2362.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

За достигането на тези добиви, след като поживахме по-миналата година, незабавно направихме подмятане на площите с люляци. През м. септември направихме дълбока оран. През пролетта култивирахме три пъти площите и на 20 април ги натормихме с по 500 кг оборски тор, 40 кг дървесна пепел и по 16 — 18 кг суперфосфат на декар. От 24 до 28 април засяхме памука. След поникването и очертаването на редовете извършихме първото оковане.

Разредането проведохме като самостоятелно мероприятие на два пъти. Първия път поредихме на 5 — 6 см, когато се повиха 1 — 2 истински листа на растенията, а второто окончателно разредане направихме при появата на 3 — 4-ти лист, като оставихме растенията на 16—18 см едно от друго. След третото копане натормихме памука с 8 кг амониева селитра и по 16 кг суперфосфат на декар.

Първата поливка, поради падналите тогава дъждове не можахме да довършим. На 25 юни започнахме второ поливане, като заседем сорт 2362.

Другари, аз ще кажа, как можахме да получим по 196 кг памук от декар, а от 148 декар по 254 кг памук от 3 декара по 267 кг.

Кое е най-важното и необходимото

(Из изказването на др. Цоню Цонев, директор на комплексна опитна станция по памук в с. Градище — Павликенско)

Другари и другарки, от това, което се изнесе на съвещанието се вижда, че загрижеността на другарите от стопанствата за получаване на високи добиви от памук е на лице. Това е главно условие за високи добиви. Това говори, че другарите са готови да проведат всички мероприятия, необходими за получаването на високи добиви от памуковата култура.

Посочи се, че Търновска околия и ДЗС — Ресен са национални първенци по добивите от памук. Това, разбира се, са високи успехи.

Обаче, ние винаги трябва да поставяме въпроса: дали това е таванът, дали това е крайният предел на възможностите? Трябва да кажем, че 100 кг не е предел на добивите за Търновска околия, нито 151 кг за ДЗС в с. Ресен. Отделните постижения говорят, че възможностите са много големи, но при условие, разбира се, че се спазват основните агротехнически мероприятия.

Какво по моему е изпуснато в борбата за високи добиви през миналата година, което трябва да се има предвид сега? Какво ако приложим допълнително, ще можем да получим по-високи добиви от миналата година, за да запазим знамето на Министерския съвет?

Трябва да се каже, тъй както се отбеляза и от др. Пелтекова, че ние направихме пропуск с основното торене. Това сега трябва на всяка цена да се избегне. Естествено, за влягането на оборския тор е вече късно. Това няма да даде желания ефект. Другарите, които са пропуснали наторяването, трябва с последното култивиране да извършат наторяване със суперфосфат и то не по-малко от 20—25 кг на декар, с оглед да се компенсира изпуснатото наторяване с оборски тор. Можем да внесем и по 6—8 кг амониева селитра. Първата култивация следва да се извърши на 12 см, а прелесентеното култивиране трябва да бъде на 4—6 см дълбочина, на която се засяват семената. В противен случай ние рискуваме да заложим семената на по-дълбоко.

По момента на засяването. Това е важен въпрос, тъй като, ако ние изберем най-подходящия момент за засяване и се съобразим с най-добрата дълбочина и т. н., ще осигурим предпоставка за високи добиви. Най-добра температура за засяване на памука е тази от 10—12°. Особено важно е да се съобразяваме и с влажността на почвата, за да определим дълбочината, на която трябва да се засят семената. Тук вече важна роля има да играе агрономът. Той като види влажността на почвата, ще определи дали на 4 см ще трябва да се сее, или на 6 см. Ако имаме достатъчно влажност, ще заседем на 4 см дълбочина, тогава семената бързо ще се стоплят и ще поникнат. Ако, обаче, влагата е по-дълбоко, тогава трябва да сеем на 5—6 см с оглед намирането на влага. При засушаване, ние обикновено имаме достатъчно запояване и тогава по-дълбоко засяване няма да вреди.

По третирането на семената с амониев сулфат. След като са третиран с амониев сулфат, семената се закаляват и са издръжливи срещу гниенето и студа.

В борбата за високи добиви голяма помощ може да окаже и сълчевото нагряване на семената. Това е мероприятие, което не изисква нито средства, нито препарати. Изисква само добра организация и влягането на няколко трудоводни. Резултатите, обаче, ще бъдат — по-бързото и дружно поникване на растенията. Нагряването на семената е проста работа. Разстелат се на слънце и се оставят за напичане от 4 до 5 часа през деня. Вечерта се закриват и следващия ден пак се разстелат и т. н. Това трябва да се направи 5—6 дни преди сеитбата. По този начин се осигурява и бързо и дружно поникване.

Механизаторите трябва да ни оказват сега помощ по наторяването на почвата с гранулиран суперфосфат и да засят на по-големи площи. Ако се засеят редовете по-нарядко, ние ще имаме възможност да получим по-високи добиви от памука.

От редицата мероприятия, които предстоят да бъдат проведени от МТС и в пригледането на почвата за напояване. Браздите трябва да се правят по-дълбоки, за да можем при пускането на водата, тя да пада в браздите, а не да се движи по повърхността. Важно мероприятие още е и подравняването на блоковете. Имаше ли нивелирани блокове, не можем осигури и ползотворно използване на водата. Само така ще може да се осигури и нощно поливане, за което ние сега само говорим. Разбира се, някои работи могат да се направят и от Наполеителната система и от „Водострой“, Павликени. Тези предприятия да сега, обаче, не работят съвместно, не ни оказват добра помощ, особено за ликвидиранията на забавяването на доста площи. Значи, за да имаме успех, трябва да се комбинират усилията на кооператорите с усилията на колективите от Наполеителната система и „Водострой“, на научните работници и на механизаторите.

Механизаторите трябва да ни оказват сега помощ по наторяването на почвата с гранулиран суперфосфат и да засят на по-големи площи. Ако се засеят редовете по-нарядко, ние ще имаме възможност да получим по-високи добиви от памука.

От редицата мероприятия, които предстоят да бъдат проведени от МТС и в пригледането на почвата за напояване. Браздите трябва да се правят по-дълбоки, за да можем при пускането на водата, тя да пада в браздите, а не да се движи по повърхността. Важно мероприятие още е и подравняването на блоковете. Имаше ли нивелирани блокове, не можем осигури и ползотворно използване на водата. Само така ще може да се осигури и нощно поливане, за което ние сега само говорим. Разбира се, някои работи могат да се направят и от Наполеителната система и от „Водострой“, Павликени. Тези предприятия да сега, обаче, не работят съвместно, не ни оказват добра помощ, особено за ликвидиранията на забавяването на доста площи. Значи, за да имаме успех, трябва да се комбинират усилията на кооператорите с усилията на колективите от Наполеителната система и „Водострой“, на научните работници и на механизаторите.

Механизаторите трябва да ни оказват сега помощ по наторяването на почвата с гранулиран суперфосфат и да засят на по-големи площи. Ако се засеят редовете по-нарядко, ние ще имаме възможност да получим по-високи добиви от памука.

От редицата мероприятия, които предстоят да бъдат проведени от МТС и в пригледането на почвата за напояване. Браздите трябва да се правят по-дълбоки, за да можем при пускането на водата, тя да пада в браздите, а не да се движи по повърхността. Важно мероприятие още е и подравняването на блоковете. Имаше ли нивелирани блокове, не можем осигури и ползотворно използване на водата. Само така ще може да се осигури и нощно поливане, за което ние сега само говорим. Разбира се, някои работи могат да се направят и от Наполеителната система и от „Водострой“, Павликени. Тези предприятия да сега, обаче, не работят съвместно, не ни оказват добра помощ, особено за ликвидиранията на забавяването на доста площи. Значи, за да имаме успех, трябва да се комбинират усилията на кооператорите с усилията на колективите от Наполеителната система и „Водострой“, на научните работници и на механизаторите.

Механизаторите трябва да ни оказват сега помощ по наторяването на почвата с гранулиран суперфосфат и да засят на по-големи площи. Ако се засеят редовете по-нарядко, ние ще имаме възможност да получим по-високи добиви от памука.

От редицата мероприятия, които предстоят да бъдат проведени от МТС и в пригледането на почвата за напояване. Браздите трябва да се правят по-дълбоки, за да можем при пускането на водата, тя да пада в браздите, а не да се движи по повърхността. Важно мероприятие още е и подравняването на блоковете. Имаше ли нивелирани блокове, не можем осигури и ползотворно използване на водата. Само така ще може да се осигури и нощно поливане, за което ние сега само говорим. Разбира се, някои работи могат да се направят и от Наполеителната система и от „Водострой“, Павликени. Тези предприятия да сега, обаче, не работят съвместно, не ни оказват добра помощ, особено за ликвидиранията на забавяването на доста площи. Значи, за да имаме успех, трябва да се комбинират усилията на кооператорите с усилията на колективите от Наполеителната система и „Водострой“, на

120 години от Велчовата завера

На 17 април (4 ст. ст.) се навършват 120 години от Велчовата завера, една от светлите и славни

Велчо Ат. Джамджия

прояви в историята на българския народ към средата на 19-ия век.

През първата половина на 19-ия век търговията и занаятите били във възход. Макар и бавно, но непрекъснато растял броят на капиталистическите предприятия, обхващащи все повече клонове на производството и по такъв начин разширявали фронта на капиталистическите отношения в българското стопанство. Разлаганата се турска феодална държава представлявала истинско тресавище, спящо развитие на стопанско-паричните отношения. Българските търговци и занаятчии започнали активно да участвуват във всички заговори, бунтове и опити за въстания, защото извършено тежък турски гнет спирал и задушавал развитието на страната по пътя на капитализма и не обезпечавал елементарни гаранции за живота, честта и имота на търговците и занаятчиите. Но те далеч не могли политически да оглавят масите и да ги поведат на борба. Масовото участие на народа в тези въстания било в резултат на крайно влошеното му положение.

Турско-египетската война (1831—1833 г.) отново показала слабостта на загиващата турска империя и зависимостта ѝ от Русия. Това обстоятелство подбудило някои среди в България да организират въстание, като се надявали, че Русия ще им се притече на помощ.

Според Одринския мирен договор (1829 г.) гр. Силистра останал в руски ръце и там за кмет бил назначен капитан Георги Мамарчев, който привлякъл по-буйното население от околността и градът станал център на въстанически кроежи. Той, заедно с другарите си, замислил подготовка на едно ново въстание и за разширяване обсега му потърсил връзка с вътрешността на страната. Това го сблизило с известния търговец в Търново Велчо Атanasов Джамджия (Болтаджията), който впоследствие застана начело на заверата, която приема и неговото име. Военен ръководител на въ-

станието бил Г. Мамарчев, който разработил военните планове на въстанието и организирал военната подготовка на въстаниците.

Изготвеният план от Велчо Джамджията и Г. Мамарчев бил приет с радост от десетки занаятчии и търговци от Търново, Елена, Трявна, Дряново, Г. Оряховица, Враца и други градове. Най-важна роля измежду тях играли Никола Гайтанджията, Димитър Софийлята, хаджи Йордан Брадата и други.

Кога е започнала подготовката на въстанието в Търново остава неизвестно. В плана на въстанието важна роля била определена на майстор Димитър Софийлята, на когото турско правителство било възложило възстановяването на разрушената през последната Руско-турска война Варненска крепост. Под прикритието на тази задача майстор Димитър започнал да събира хора за въстанието из селата в Търновско, Габровско и Еленско.

На останалите участници в заверата — занаятчии и търговци — също било възложено да въоръжат по няколко души от своите калфи и чираци. Военните обучения на завераджията ставали в местността „Синия вир“ край Търново, където е била гайтанджийската работилница на Никола Гайтанджията. Срещите си ръководителите на заверата правели в Плаковския манастир, чийто игумен отец Сергей, повече революционер, отколкото монах, бил също участник в делото.

Обявяването на въстанието било определено за 7 или 12 април ст. ст. 1835 г., но в момента на подготовката още на 4 април ст. ст. се извършва предателство от еленския чорбаджия хаджи Йордан Кисъво.

След като предателят разкрил на турските власти заговора и имената на участниците, търновският аянин изпратил едно отделение за защита, които обградили Плаковския манастир и арестували Г. Мамарчев и отец Сергей. В същото време в Търново и Елена били арестувани главните заговорници.

Арестуваните били подложени на страшни мъчения. Набръзо съставеният съд от търновския аянин, кадията, мюфтията, владиката Иларион Критски и един арменец, събирач на данъци, осъдил на смърт легомата от заговорниците — Велчо Джамджията, Димитър Софийлята, хаджи Йордан Брадата, Никола Гайтанджията и Иванки Кюркчията.

Всички арестувани издържали твърдо изтезанията, на които били подложени и така спасили останалите заговорници. Отец Сергей бива заточен в Мъглижкия манастир, но вследствие страстни мъчения, които претърпял при развитието наскоро умрял. Георги Мамарчев, като руски поданик, бил изпратен на заточение. Според Георги Раковски той умрял през 1846 година на остров Самос, където тур-

ският сановник и управител на остров, българинът Стефан Богориди го измъчвал и унижавал до

Георги Ст. Мамарчев

самата му смърт.

Така жестоко била потушена Велчовата завера от 1835 година.

Такава е съдбата на всички въстания от това време, които имат стихийен и локален характер. В тях наистина срещаме някои елементи на предварителна подготовка, провеждана от отделни ръководители или съзаклятнически групи, но тая подготовка е краткотрайна, ограничена и в повечето случаи има външни подбуди. Те са различали преди всичко на външна помощ. Тия въстания са стихийни, защото им липсва ръководен център и определена идеология.

Едва след Кримската война при пълното разложение на турската феодална система се създали условия за създаването на масово, организирано национално-революционно движение в България. Основната причина за поразителното засилване на това движение била растящата криза в българското градско и селско производство, предизвикана от външната конкуренция и от ограбването на Турция от западните капиталистически държави. За пропадациите градски стокопроизводители и за жестоко експлоатираните селски маси нямало друго спасение, освен въоръжената борба срещу господстващата турска система. Върхът на организираната революционна борба на българския народ срещу турския поробител е Априлското въстание.

Въпреки поражението на заверата, героизмът и себепридаването на въстаниците вдъхновявали понататък борбите на българските революционери за извоюване на свободата, която българският народ получи в 1877—1878 година.

Чествувайки 120 годишнината от Велчовата завера, трудещите се в нашата страна отдават заслужено почит и уважение към незабравимите герои от заверата, дали живота си за свободата на нашата прекрасна Родина.

Янка Николова
uredник на Окръжния музей

За някои неща в родните училища

СЪВРЕМЕННИ СЛУЧКИ

Героите на тези малки приказки вече не са ученици, но ги разказваме за поука на останалите.

КОЙ КАКВОТО ПРАВИ НА СЕБЕ СИ ГО ПРАВИ

Имало неотдавна в Строителния техникум — Търново един Славчо Господинов. С голяма слава се ползувал този Славчо, ама как да ви кажа, дано такава никому от вас да не се пада.

Не харесал човекът училищния ред и си измислил свой ред — съвсем безпорядъчен: ходел цивилен след вечерния час, цигари пушел, вино и ракия пиел и вечерни забави посещавал. За училище се сещал чак сутрин, когато се събуждал от сън.

Но скоро и това му дотегнало — всеки ден училище! На какво приличало това? Решил Славчо да ходи на училище, когато си пожелае. Да, но правилникът иска отсъствията да се извиняват. Мислил той, мислил, какво да направи, за да си извини отсъствията. И на това намерил кола: втъкнал се в кабинета на лекаря и си направил извинителна бележка — собствено производство. Това производство обаче, се сторило на класния ръководител съвсем лошокачествено и той го предал на директора за изследване.

Директорът повикал баща му, повикал и Славчо и почнал да го съветва:

— Защо така, бе момче? Ами че карай я пътно, като всички ученици, завърши училището, па се хвани на работа. Баща ти отмяна чака, а и Родината иска подготвени кадри за строителството.

Бащата и той хванали думи казал човекът, ама наляло кой да чува. Свой ум си имал Славчо и само него слушал. Излязъл от дирекцията с намерение да продължи по същия път, без да го е еня, къде ще го изведе...

Звезделин

Из дневниците на някои ученици от Пълно средно смесено училище — Търново

„Днес съм доволен от себе си. През всички междучасия бях на прозореца и слушах наред минувачите. Забавно. Моите съученици изглежда ми завидяха, та затова оня ден ме критикуваха пред класа. Ама аз и тях им дръпнах (на ума си) една нашенска. Халаци!“

Иван Борисов, пионер VI „б“ клас

„Запознах се с Иван Борисов. Знаменит пионерче. Срам ме е, но трябва да си призная, че има какво да се научи от него. То и аз не псувам по-лошо от Ванката, но като се има пред вид възрастта му, ясно проличава в него талантът.“

Богдан Морфов, VIII „ж“ клас

„През първото междучасие играхме карти с Димитър Петков от VIII „д“ клас. Бие зашото му подказваха, но ще се по-старая да се реванширам през голямото междучасие. Това го изиска уроненият ми картографски авторитет.“

Дончо Ив. Дончев, VIII „д“ клас

„Зара не отидох на ведрина. Кога ли пък съм ходил? Та това физиктура ли е? За спорт признавам само картите. Прекрасна ансамблова игра. Снощи играхме до късно. Парашкиан Тодоров Чолаков от VIII „ж“ клас ми беше партньор. Зарапата нагизахме Антон Йорданов Чолаков и Любомир Д. Вълчанов от X „в“ клас. Какво да ги правим, като не тренират.“

Трифон М. Трифонов, XI „а“ клас

МАЛКО ТРУД — „ВИСОК“ ДОБИЕ

Кар. Д. ПЕТКОВ

Поместената картина се посещават на следните ученици от ПССУ — Търново, получили най-много слаби бележки: Стефка Велчева — 11, Христо Савов Баждричев — 10, Йорданка Цялкова — 8, Йордан Цонков, Никола Димитров, Йорданка Маринова, Анастаска Г. Дичева, Пенка Славчева и Йорданка Бозбуганова — по 7.

— Хей, приятелю, с тия чифтове до никъде няма да стигнеш!

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Кината в градовете на окръга ще представят от 18 до 24 април филмите:

„9-ти Септември“ — Търново: „Завръщането на Василий Бортников“ и „Още един въпрос за уредване“; „Искра“ — Търново: „Давид Гурмишвили“ и „Арена на смелите“; „Хр. Смирненски“ — Габрово: „Песни за родната страна“ и „Земля“; „М. грижа“ — Габрово: „Песен за човека“ и „Чайка ме“; „Напредък“ — Г. Оряховица: „Героите на Шипка“; „Х. Стоянов“ — гара Г. Оряховица: „Сърцата

на четирмата“ и „Школа за мъжество“; „Хр. Ботев“ — Лясковец: „Незабравимата 1919 година“ и „Ана на шия“; „М. Михайлов“ — Севлиево: „Богатир отива в Марто“; „М. Театар“ — Павликени: „Героите на Шипка“; „Хр. Ботев“ — Елена: „Кафенето на булеварда“; „Ив. Владков“ — Дряново: „Чапаев“ и „Веран приятел“; „В. Коларов“ — Трявна: „Зрелостно свидетелство“ и „Една история“.

ПРОГРАМА

В неделя — 17 април от „Б“ северозапад-

ИМА ГИ ТАКИВА

В гр. Горна Оряховица все още има случаи, когато раздвоичите хвърлят вестниците, където им попадне.

Кар. Г. Борсуков

„СКОРОСТНИКЪТ“

НА ТЪРГОВСКИ ТЕМИ

ГРЕШКИ ДРЕБНИ, СЛАДКИ, МЕДНИ

В град Севлиево в „Одеса“ с келнерката Милка стават случки много интересни за почуда и прослава.

На клиенти все намира някак сметката да събърка — такси по-високи събира и дълбоко в джеба бърка.

Хр. Гоневски

(По дописка на Др. Цанкова)

СЛАДКАРСКО-КРЪЧМАРСКА

На всекиго е известно, че сладоледът и гроздовата ракия са несравними неща. Едното е разходително, сладко, яде се с лъжичка и се продава в сладкарници. Другото е съгрезвателно, люто. Пие се и се продава в пивници. Едното е радост за децата, второто — за възрастни. Излиза, че нищо общо между тях няма. Но продавачката в сладкарницата № 4 на ТПК „Наслада“ в Габрово Анастаска Дечкова не е съгласна. Според нея те са сродни и затова ги продава в чаша за сладолед (за сега само гроздовата ракия, а лете едното и другото). И явна на своите традиции на 5 април т. г. тя сервира в тези чаша люта гроздовина на трима събъркали адреса консуматори. А че и децата от училище „Неофит Рилски“ даже знаят, че отдели „Търговия“ е забранил такава сладкарско-кръчмарска търговия — неа хич не я еня. Да не е написано на чашите, я!

Н. Боровски

„НАМЕРИЛИ

НА РАБОТАТА ЛЕКОТО“

Още щом постъпили като гледачи в овцефермата на ТКЗС в с. Каранди, Търновско Михаил Илиев Каралиев и Мария Лефтеров започна да ги гложди народната поговорка, която бяха слушали някога от дедите си: „Всеки търси на работата лекото, както на баницата мекото.“ Дълго си напращаха те умовете с тази мисъл и най-после твърдо решиха: няма да дежурят нощем при овцете, както е наредено, а щом падне мрак ще си вдигат абите и торбите и хайде в къщи при децата и жените. Така и започнаха да правят...

Но настъпиха студентите зимни дни. Една след друга овцете започнаха да се агаят. А нашите байновци пак я караха по „лекото“. И... занеизаха се неприятности... Почти всяка зрана те бяха свидетели на трагични картини: кучетата се облизваха след хубавата закуска от крехко новородено агънце, а недалеч от тях лежаша мъртви още 4—5 невинни жертви. Но коравите им сърца не се трогнаха... Те и до днес си я карат, както са решили...

А и управителният съвет изглежда я кара като тях, щом вижда какво става в овцефермата и освен че се прави на спял, но и узаковня деянията на тези чичковци с резолюциите си: „Агнето се е родило умряло“. И в тефтерите на стопанството вече фигурират 28 умрели агнета и 100 абортирани овце.

Ех, хубаво са напирали синковците на работата лекото, как не, когато няма кой да хване твърдата и чепата тогата, та да сложи ред и в управителния съвет и в овцефермата.

(По дописка на наблюдателя)

Гл. редактор Хр. Ст. Консулов

ВОДАЧИТЕ НА ВЕЛЧОВАТА ЗАВЕРА

Велчовата завера — най-важното революционно събитие на нашата история през втората четвърт на XIX-ия век, бе потушена още в своя зародиш. През април 1835 година на издигнатите в Търново беснилки уиснаха телата на българските родолюбци, ръководители на заверата: Велчо Атanasов Джамджията, Димитър Софийлята, хаджи Йордан Брадата, Никола Гайтанджията. Те били търговци и занаятчии, а тяхната политическа активност се родила в резултат на тежкото турско владичество.

Велчо Атanasов Джамджията, организатор на заверата, наречена на неговото име „Велчова завера“, най-деятелен от завераджията, е роден в Търново, около 1778 година. Като младеж той се спечерил с едно турине, набила го и тази му постылка го накарава да избяга в Букурещ. От там се преместил в Брашов, където се заволил за търговия. Пътувал често до Будапеща, Виена и Лайпциг, той разширил своя кръгзор. Завърнал се в Търново, започнал да търгува със стоки внесени от Австрия: платна, цветни стъкла — „джамбе“, от където бил наречен „Джамджията“ или още „Болтаджията“ (от болта — засовден магазин за мануфактура). Търгувал и с църковни книги и икони от Русия — Киев, Одеса и Москва. Широкият му търговски връзки с много градове и догледът му с много хора, улеснявали задачата му като организатор на подготовяното въстание.

За децата си и тия на съседите си, Велчо Атanasов отворил домашно училище, което е било първото частно училище в Търново на роден български език.

След предателството и арестуването му той бил подложен на ужасни мъки, но нищо не издал. Със строгости глезени на краката, със смазана глава, почти мъртва, Велчо Атanasов бил обесен пред своя люля на Баждарлък.

Вдъхновител и военен ръководител на заверата бил Георги Стойков Мамарчев, родом от Котел, вуичо на Г. С. Раковски. Още като младеж със свои другари Ма-

марчев заминал на работа във Влашко. Като доброволец участвувал в Руско-турската война от 1806 — 1812 година и заради проявена храброст бил награден. В Руско-турската война от 1828 — 1829 година бил командир на българска доброволческа дружина, която проявила голяма храброст при щурмуването на Синтеренската крепост. След сключване на мирния договор, Мамарчев бил назначен за кмет на Силистра, който бил задържан от руските войски. Тук той замислил планове за освобождаването на България и с тази цел се свързал с редица родолюбиви българи. Тайно Мамарчев напуснал Силистра и дошъл в Търново, за да участвува в подготовката на въстанието. По-голямата част от времето прекарвал в Плаковския манастир, където работел по военните планове и подготовката на въстанието. Арестуван в манастира след предателство, той бил отведен във Видля при ваялния, който го препратил в Цариград. Изправен пред султана, Мамарчев смело и открито заявил: „Докато турската власт се отнася така сиво и нечовешки с българите, тя няма да се избави от бунтовете и метежите на раба“.

Като руски офицер, той бил осъден на заточение в Мала-Азия, а след това препратен на о. Самос, където в 1846 година починал.

Един от главните организатори на заверата бил Димитър Софийлята. Природно интелигентен и способен човек, благодарение на своите качества и — собствени сили, се издигнал до калфабия (майстор). Отзовал се по работа в Търново, той се свързал с Велчо Атanasов и другите ръководители на заверата и сам се включил в нейното организиране. Като майстор бил натоварен от турската власт с ремонта на Варненската крепост и под предлог, че набира работници за тази цел, организиравал въстания из селата в Търновско, Еленско и Габровско.

Заловен в Преображенския манастир, бил отведен в Търново и обесен при дървентските порти край града.

ОЖИВЕНА ДЕЙНОСТ НА КОЛЕКТИВА

Колективът за художествена самодейност при читалище „Хр. Колев“ в с. Долна Оряховица, Горнооряховско развива оживена дейност. Той подготвя и изнесе с голям успех пиесите „Чайките на телефона“, „Паштене“ и комедията „Доктор“.

Не остава назад и хоровият състав. Въпреки че повечето са членове на ТКЗС и работят в полето, макар и умориени, вечер до късно те са в клуба. Сега хорът усилено се готви за прегледа на художествената самодейност.

Всички хористи са проникнати от съзнанието, че трябва добре да се представят на тоя преглед, затова редовно посещават провеждащите сесии.

Мария Пулова